

Eduskunta

PRESIDENTINVAALIT: MIES VAIHTUU, LINJA EI

Vaalit on pidetty, presidentti valittu. Toivotan menestystä **Alexander Stubble** työssään.

Mitään muutosta **Niinistön** kauden ei valinnasta Vapaa-ajattelijain liiton kannalta taida seurata, ei hyvään eikä huonoon. Stubb ei halua sotilasvakuutusta ja -valaa kaikille sopivaksi samanlaiseksi vakuutukseksi ja allekirjoittaa rukouspäiväjulistuksen. Hän on myös kertonut toivottavansa uuden vuodenpuheensa lopuksi Jumalan siunausta – toimien siis samoin kuin edeltäjänsä, mutta toisin kuin kymmenen aiemmista presidenteistä.

Mitenkään korostetun uskonnollinen ei Stubb toisaalta ole, ja on kertonut pitävänsä uskonsa yksityisasiana.

Jos uskonnollisuus olisi merkittävä asia äänestäjille, olisi kristityksi tunnustautuva keskustalainen **Olli Rehn** kai saanut enemmän kannatusta kuin Stubb, Kristillisdemokraattien **Sari Essayah** ei olisi jäänyt puoleentoista prosenttiin äänistä, eikä **Mika Aaltolan** kannatus olisi lähtenyt laskuun samalla, kun hänen uskonsa tuli enemmän esiin. Vasemmistoliiton **Li Andersson** ilmoitti olevansa kirkon ja valtion eron puolella, ja voitti risti kaulassa kulkevan demarien **Urpilaisen**.

Ja taas kääntäen, ei ehdokkaakaan usko estekään ollut valitsijoille – tosin silloin olisi vaihtoehtoja ollut vähän.

Mitä presidentti tekee?

Presidentin välitön kova valta on melko vähäistä. Hän voi tosin lykätä kolmella kuukaudella lain voimaantuloa, mutta esimerkiksi Niinistö allekirjoitti tasa-arvoisen avioliittolain, vaikka sanoi itse toivoneensa toisenlaista ratkaisua. Jos kuvitteellisessa maailmassa olisi valittu Essayah ja eutanasia hyväksyttäisiin eduskunnassa, tällä voisi olla merkitystä.

Symbolisista eleistä näkyvin on linnan juhlat, joihin on tavattu kutsua valtionkirkkojen piispat. Itseäni miellyttäisi nähdä itsenäisyyspäivänä enemmän tutkijoita ja vähemmän vaikka juuri piispoja. (Vapaa-ajattelijoiden edustajaa tuskin linnassa nähdään. Jos suhteuttaa jäsenmäärään ja miettii miten usein esimerkiksi Suomen Partiolaisten puheenjohtaja on kutsuttu, tulisi kutsu meille muutaman sadan vuoden välein.)

Kunniamerkkien jako on toinen symbolinen ele, samoin tietysti kaikki julkiset puheet ja esiintymiset.

Halosen kaudella aloitettiin epävirallinen uskontokuntien tapaaminen. Jos tapa jatkuu, on presidentin hyvä muistaa, miten Euroopan unionikin sääntöjensä mukaan käy säännöllistä vuoropuhelua paitsi kirkkojen, myös laajemmin elämäntähtämyksellisten järjestöjen kanssa.

Jori Mäntysalo

